

A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
29.Bpkf. 9926/2019/3.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. szeptember hó 20. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T

A rágalmazás vétsége miatt **José Manuel Costa Da Veiga Cosmelli** ellen indult büntető ügyben a Budai Központi Kerületi Bíróság 2019. évi július hó 9. napján meghozott 24. Bpk.1172/2019/2. számú végzését **helybenhagyja**.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság végzésével a rágalmazás vétsége miatt Nagy Károly András feljelentése alapján, José Manuel Costa Da Veiga Cosmelli ellen indult büntetőeljárást bűncselekmény hiányában megszüntette.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen Nagy Károly András magánvádló 2019. július 25. napján kelt írásbeli beadványában élt fellebbezéssel az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezése és az eljárás folytatása céljából.

Sérelmezte, hogy a kerületi bíróság végzése ténybeli tévedésekből következően téves következtetéseken alapul, s ezért az megalapozatlan.

Azt hangsúlyozta, hogy a Jeruzsálemi Szent János Szuverén Máltai Lovagrend Autonóm Perjelségek Szövetsége (a továbbiakban: KMFAP) a világon sehol nincs bejegyezve, ezáltal nem tartozik egyetlen állam joghatósága alá sem. Véleménye szerint a rágalmazás ténye azzal valósult meg, hogy a feljelentett őt megnevesítve, ellene hangulatot akart kelteni azzal, hogy előre bűnösnek kiáltotta ki akkor, amikor még fegyelmi döntés nem volt ellene. A körlevél megítélése szerint nem értékelhető „fegyelmi tájékoztatóként,” mert annak pusztán az eljárás megindítására vonatkozó tényszerű közlésére kellene szorítkoznia és nem tényként közölni valaki bűnösségét a döntés megszületése előtt.

Mindezekre figyelemmel kérte, hogy a másodfokú bíróság a kerületi bíróság végzését helyezze hatályon kívül, egyidejűleg kötelezze az eljárás lefolytatására.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság végzése megalapozott, megfelelően tartalmazza a magánvádas eljárás előzményi adatait, továbbá helyesen rögzítette a feljelentésben szereplő állításokat, az ahhoz csatolt iratok és a feljelentő korábban tett feljelentése miatt indult büntetőeljárás során keletkezett iratok tartamát, valamint azt, hogy azokra milyen körülmények között került sor.

A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
29.Bpkf. 9926/2019/3.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a feljelentő által sérelmezett cselekmény nem valósítja meg a Btk. 226. § (1) bekezdése szerinti rágalmazás vétségét.

A másodfokú bíróság rámutat ugyanakkor arra, hogy annak eldöntésénél, hogy valamely kijelentés megvalósítja-e a rágalmazás vétségét az alábbi vizsgálódási sorrendet kell követni: Elsőként azt kell vizsgálni, hogy a rágalmazás törvényi tényállási elemei (tényállítás, amely alkalmas a becsület csorbítására, egyértelműen felismerhető sértett) megvalósultak-e, vagyis a cselekmény tényállásszerű-e, mert ha valamely törvényi tényállási elem hiánya állapítható meg, akkor a cselekmény nem bűncselekmény, nem valósítja meg a Btk. Különös Részében írt rágalmazás vétségét.

Amennyiben a cselekmény tényállásszerű, akkor kell vizsgálni annak jogellenességét, mert a cselekmény jogellenességét kizáró körülmény fennállása esetén a kifogásolt cselekmény nem bűncselekmény, ennek oka azonban nem a törvényi tényállási elem hiánya, hanem a bűncselekmény 4.§ (1) írt általános fogalmának egyik szükségszerű tényállási eleme, a hivatkozott törvényhely (2) bekezdésében írt társadalomra veszélyességének hiánya.

Amennyiben a cselekmény tényállásszerű és nem áll fenn a cselekmény jogellenességét kizáró körülmény, akkor kerülhet sor annak vizsgálatára, hogy fennáll-e a cselekmény büntethetőségét kizáró ok, azaz van-e olyan közérdek vagy jogos magánérdek, ami a tényállítás megtételét indokolta, és ha igen, akkor el kell rendelni a valóság bizonyítását, melynek eredményessége esetén a Btk. 15.§ h) pontjában írt büntethetőséget kizáró ok megvalósul.

E vizsgálódási sorrendet követve az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a Btk. 226.§ (1) bekezdése szerinti rágalmazás vétségének törvényi tényállási elemeit.

Az e körben adott jogi indokolást a másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki:

A rágalmazás vétségének jogi tárgya a személyiségi jogok részét képező emberi becsület. A becsület mint büntetőjogi védelemben részesített jogtárgy két elemből tevődik össze: egyrészt magában foglalja a társadalmi megbecsülést, másrészt az emberi méltóságot. A társadalmi megbecsülés az emberről, tulajdonságairól, magatartásáról, személyes értékeiről a környezetében kialakult kedvező társadalmi értékítéletet jelenti, míg az emberi méltóság annak az igénynek a kifejezője, hogy a személyt, az egyént a társadalomban kialakult kulturált érintkezési mód minimális követelményének megfelelően kezeljék.

A rágalmazás törvényi tényállása a becsület csorbítására alkalmas tény állítását vagy híresztelését rendeli büntetni. A rágalmazás bűncselekményének megvalósulása szempontjából tehát annak van döntő jelentősége, hogy az állított vagy híresztelt tény a becsület csorbítására alkalmas-e.

Nem feltétele a bűncselekmény megvalósulásának az, hogy a hátrányos következmény – a becsület csorbulása – ténylegesen bekövetkezzék, és közömbös az is, hogy a tényállítás, híresztelés a sértett becsületérzését ténylegesen érintette-e, sértette-e. A becsület csorbítására alkalmasság ugyanis a sérelem absztrakt lehetőségét jelenti.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a cselekmény tényállásszerű, a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló kijelentés kimeríti a Btk. 226.§-ában foglalt különös részi tényállási ismérveit./ EBH2019.B2./

A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
29.Bpkf. 9926/2019/3.

Ezt követően kell vizsgálni a cselekmény jogellenességét, nevezetesen azt, hogy fennáll-e a cselekmény jogellenességét kizáró körülmény.

E körben a kerületi bíróság által kifejtett állásponttal a másodfokú bíróság egyetértett.

A feljelentett, mint a KMFAP megválasztott vezető tisztségviselője, a szövetség által elfogadott eljárásban tett ténymegállapításokról tájékoztatta a szövetség tagjait a feljelentővel szemben indult fegyelmi eljárásról, annak következményeiről.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok áttanulmányozását követően osztotta a kerületi bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a fegyelmi eljárás és vizsgálat megállapításairól tett közzététel a szövetség tagjai számára a szövetség vezetője részéről, vezetői jogkörben tett jogosultságot jelent, mely jogszerű magatartás.

A fellebbezésben foglaltakra reagálva mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a magánvádlónak lehetősége volt a szervezet belső szabályrendszerét megismeri, melyet belépésével magára nézve kötelezően ismert el, így annak sincs jelentősége, hogy az EU tagállamok elismerik-e, illetve tartanak-e fenn diplomáciai kapcsolatot a KMFAP-vel.

Egyértelműen megállapítható tehát, hogy a sérelmezett kijelentések, valamint a KMFAP fegyelmi eljárása nem tartozik a büntetőjog hatálya, a hatályos Btk. szerinti bűncselekmények egyikét sem valósította meg a feljelentett.

Törvényes és helyes tehát az eljárás – bűncselekmény hiánya okából történő – megszüntetése.

Ezért a másodfokú bíróság a sérelmezett elsőfokú végzést a Be. 598. § (1) bekezdés e/ pontjában írt eljárás keretében – tanácsulésen – a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2019. évi szeptember hó 20. napján

Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.
a tanács tagja, bíró

dr. Scholtz Hilda s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Györkös Zoltán s.k.
a tanács tagja, bíró

Az elsőfokú bíróság végzése – a másodfokú bíróság helybenhagyása folytán – 2019. évi szeptember hó 20. napján véglegessé vált.

dr. Scholtz Hilda s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: